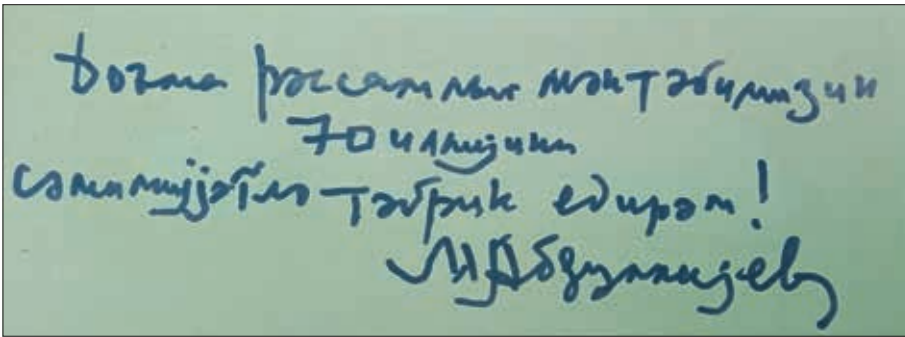

Yaddaşlarda yaşayanlar

“Xalqların rəssamı” Mikayıl Abdullayev**“Məktəbimiz bir yaş məndən böyükdür”**

1990-cı ilin sonları idi. Əzim Əzimzadə adına Bakı Rəssamlıq Məktəbinin 70 illiyi qeyd olunurdu. İlin, ayın çətin vaxtları olduğuna görə rəsmi və ya təntənəli tədbir keçirilməsə də, incəsənət adamları bu əlamətdar tarixə biganə qala bilmirdilər. Mənə bu yubileyə bağlı qəzet materialı hazırlamaq da məhz Xalq rəssamı, Əməkdar incəsənət xadimi, Rüstəm Mustafayev adına İncəsənət Muzeyinin direktoru Kazım Kazımzadənin baş redaktorumuz Nahid Hacıyevə zəng etməsindən sonra həvalə edilmişdi. Kazım müəllim redaktorumuza demişdi ki, müxbiriniz Mikayıl Abdullayevlə görüşsə, daha yaxşı faktlar öyrənə bilər: “Çünkü mən Xalq rəssamıyam, Mikayıl isə “xalqların rəssamı”dır”. O, Mikayıl müəllimin Hindistanda da yüksək mükafatlara layiq görülməsini xatırladırdı.

Mən Mikayıl Abdullayevə zəng elədim. Dedi: “Əlbəttə o barədə yazı hazırlamaq lazımdır. Mən istənilən suala cavab verməyə hazırım. Çünki o məktəb bizim sənət məbədimizdir. Həm də məktəbimiz bir yaş məndən böyükdür. Sabah saat 11-də “Kukla teatri”nin yanındakı “Lalə” kafesində görüşək”. Sonradan öyrəndim ki, o həndəvərdə yaşayan Mikayıl müəllim bütün mətbuat təmsilçilərini məhz mənə dəvət etdiyi yerdə qarşılayırmış.

“Müxbir, çayı hansı mürəbbə ilə gətirsinlər?”

Bu sualı SSRİ Xalq rəssamı cəmi bir il qabaq təsis edilmiş qəzetin sadə müxbirinə verdi. Mən bir az tutuldum. Bir də soruşdu ki, giləs mürəbbəsi gətirsinlər, yoxsa çiyələk? Dedim, giləs. Dünən mənə demişdi ki, vaxtım az-

dır, amma, gəl, beş-on dəqiqə söhbət edək. İndi isə bir saatdan çox danışıdı. Mat qalmışdım. İnsanda təhsil aldığı müəssisəyə nə qədər sevgi, məhəbbət, ehtiram ola bilermiş?

Əzim Əzimzadədən danışıdı, məktəbin görkəmli müəllimləri və tanınmış məzunları haqqında söz açdı, Azərbaycanın kənd zəhmətkeşləri ilə görüşlərini xatırladı, Hindistan səfərindən bəhs etdi. Həmin 60-70 dəqiqəlik söhbətdə bəlkə də on dəfə “bizim sənət məbədimiz” ifadəsini işlətdi.

“Dehlinin meri camaatdan soruşdu ki...”

Görkəmli rəssam Hindistan səfəri barədə danışarkən öz əsərlərindən və ya qəhrəmanlarından əvvəl həmin ölkədə Rəşid Behbudova olan sevgidən söz açdı: “Mer bir gün əvvəl elan

verdiribmiş ki, mənim SSRİ-dən qonağım gəlir, onun xalqla görüşünü təşkil edirik. Bəlkə də on minlərlə insanın toplaşdığı (Hindistanda 20-30 min adam toplamağa nə var ki?) böyük bir meydandakı tribunaya ikimiz birlikdə qalxdıq. Mer kütləyə səsləndi: – Camaat, mənim qonağım Azərbaycandan gəlib.

Bəlkə də on dəqiqəyə qədər alqış səsləri kəsilmədi.

– Camaat, bilirsinizmi o mənə Bakıdan nə gətirib?

Meydan susdu. – O, mənə Bakıdan Rəşid Behbudovun salamlarını gətirib.

Meydan sanki daha susmadı. Rəşidi Hindistanda o qədər sevirilər”.

Böyük rəssamlar həm də böyük insanlar idi

Yuxarıda qeyd etdiyim kimi, mənim Mikayıl Abdullayevlə görüşməyimi təxminən əlli il Milli İncəsənət Muzeyinin direktoru olmuş görkəmli rəssam Kazım Kazımzadə məsləhət görmüşdü. Mikayıl müəllim isə söhbətinin sonunda tövsiyə etdi ki, mütləq Kazım Kazımzadə ilə də görüşmək lazımdır: “O, bizim sənət məbədimizin ən görkəmli məzunlarındanıdır”.

Kazım müəllimlə də görüşdüm: “Bizim ata evimiz haqqında yazdığınızı görə çox sağ olun!” – deyə söhbətə başladı.

Mən onların sənətkarlığı kimi insanlıqlarının da bir-birindən üstün olduğunu gördüm. Ürək böyük olanda insan cəmiyyət qarşısında çox böyüyür.

Böyük rəssamla söhbətimizin sonunda xahiş etdim ki, öz sənəd məbədinizin yubileyini bir imzanızla təbrik edin, biz də o imzanı “Dalğa”nın oxucularına təqdim edək.

Üç-dörd sözlük təbrik yazdı və imzalayandan sonra soruşdu: “Müxbir, mənim imzamı neçə il saxlaya bilərsiniz?”

Cavab verə bilmədim. Elə indi, 32 il sonra, həmin imzanı “Xalq qəzeti”nin oxucularına təqdim edəndə də o suala cavab verə bilmirəm. Hər halda bu imzanı bir əsrin sonuncu onilliyində də qəzetdə vermişdim, o biri əsrin üçüncü onilliyinin əvvəlində də təqdim edirəm.

Allah Nahid Hacızadəyə, Mikayıl Abdullayevə və Kazım Kazımzadəyə min dəfələrlə rəhmət eləsin!

İttifaq MİRZƏBƏYLİ,
“Xalq qəzeti”,
Əməkdar jurnalist